

2. Законодавство України про затвердження Положення(стандарту) бухгалтерського обліку7 Основні засоби. Наказ мінфін України від 27.04.2000 №92

3. Даценко Г.В. Контроль основних засобів та шляхи його вдосконалення / Г.В. Даценко, Т.В. Андрієць // Економічні науки. – 2012. – № 7. – С. 27-29.

4. Радіонова Н. Й., Бунда О. М. «Удосконалення методології аудиту основних засобів» / Н.Й. Радіонова, О.М. Бунда // журнал «Регіональна бізнес-економіка та управління». – 2015. – №3 (47). – с. 100-111.

УДК 657.28

Сторожук А.Р., студентка, Матюха М.М., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ БЕЗГОТІВКОВИХ РОЗРАХУНКІВ

У процесі господарської діяльності підприємства здійснюють розрахунки з іншими підприємствами, як у готівковій формі, так і без участі готівки, шляхом перерахування коштів з рахунку банку свого підприємства на відповідні рахунки іншого підприємства. Безготівковими розрахунками називають перерахування грошових коштів з рахунку підприємства-платника на рахунок підприємства-одержувача. Фінансовим представником в цих розрахунках є банк, який надає послуги клієнтам-підприємствам.

Безготівкові розрахунки мають ряд переваг над готівковими:

– по-перше, зменшуються затрати праці і відсотки, пов'язані з використанням готівкових грошей (карбування, друкування, перевезення, зберігання, сортування);

– по-друге, сприяють безперервному кругообігу коштів. Між готівково-грошовим та безготівковим оборотом існує тісна взаємозалежність: гроші постійно переходять із однієї сфери в іншу, змінюючи форму готівкових грошових знаків на депозит у банку, та навпаки. Тому безготівковий платіжний

оборот невід'ємний від обігу готівкових грошей і створює разом з ними єдиний грошовий оборот країни;

– по-третє, максимально пришвидшується оплата придбаних товарів чи послуг і погашення боргів, що в сукупності по країні поліпшує ділові стосунки між усіма суб'єктами господарювання.

Основна задача безготівкових розрахунків полягає в протидії розвитку тіньового сектору економіки та покращенні економічного стану суб'єктів господарювання.

Безготівкові форми розрахунків мають ряд значних проблем, які потребують вирішення. Це, насамперед, недосконала нормативно-правова база, недостатній рівень розвитку інфраструктури, висока собівартість операцій тощо. Так як безготівковий обіг досить вигідно застосовувати в державних цілях, то такі його недоліки необхідно усунути якнайшвидше. Адже саме використання готівки у багатьох галузях економіки є сприяючим фактором подальшого поширення тінізації економіки, що є негативним проявом взагалі. Крім того, НБУ має подбати про те, щоб використання безготівкових форм розрахунків було фінансово вигідним для населення та установ, які займаються продажем товарів та наданням послуг.

Основними шляхами вдосконалення організації безготівкового грошового обороту є:

На рівні держави:

1) вдосконалення нормативно-правової бази щодо регламенту системи безготівкових розрахунків, що часто неможливо через відсутність політичної волі;

2) забезпечення обов'язкового взаємозв'язку безготівкового та реального товарного обороту;

3) створення дієвої системи контролю за здійсненням безготівкових операцій і оформленням розрахункових документів;

4) організація в Україні Єдиної національної системи банківських карток з урахуванням досвіду платіжної системи Європейських країн. Нова система повинна сприяти збільшенню обсягів безготівкових розрахунків в Україні, акумулюванню фінансових ресурсів на території України;

5) здійснення постійного пошуку нових механізмів організації безготівкових розрахунків, які б дозволяли на економічній основі подолати кризові явища і процеси у грошовій сфері.

На рівні банківських установ:

1) заохочувати клієнтів до використання безготівкових розрахунків, тому що на даний час населення вважає за краще тримати заощадження поза банківських установ, використовувати готівкові розрахунки. Необхідно взяти за основу стандарти європейських країн і створити відповідні правові механізми, які підвищать рівень безготівкових розрахунків, забезпечивши належний рівень їх надійності в Україні.

2) гарантувати безпеку при здійсненні безготівкових операцій.

3) контролювати готівковий ліміт при підписанні тих чи інших угод про купівлю-продажі.

Реалізація вищезазначених заходів призведе до вдосконалювання системи безготівкових розрахунків, збільшить попит, забезпечить залучення готівки в банківські установи, що надасть змоги легалізувати та вивести з обороту значні суми коштів. Щодо суб'єктів підприємництва, то ці кроки забезпечать контроль за всіма господарськими операціями контрагентів і зведуть до мінімуму можливості приховування доходів від фіскальних органів. Щодо населення, то зберігання грошових заощаджень у банку і проведення безготівкових розрахунків нададуть змогу грошовим коштам працювати саме на економіку країни, а перерахування заробітної плати на банківські рахунки усуне таку проблему, як «зарплата в конвертах».

Отже, стабільність фінансової системи України і національної економіки безумовно пов'язана зі стабільністю розрахункової системи, тобто з наявністю

надійного механізму платежів, що дозволяють здійснювати розрахункові операції.

Література

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV із змінами і доповненнями.
2. Бунда О.М. Безготівкові розрахунки – сучасний спосіб оплати /О.М.Бунда// Наукові записки Київського національного університету технологій та дизайну. – 2019. – № 27. – С. 121-124.

УДК 657.1

Стрижеус А.І., студент, Радіонова Н.Й., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОПТОВОЇ ТОРГІВЛІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В умовах формування ринкових відносин торгово-посередницька діяльність займає особливе місце в народному господарстві України. Тому дуже актуально вивчення особливостей обліку операцій оптової і роздрібною торгівлі.

Оптова торгівля — сфера підприємницької діяльності з придбання і відповідного перетворення товарів для подальшої їх реалізації підприємствам роздрібною торгівлі, іншим суб'єктам підприємницької діяльності. Включає як безпосередні комерційні зв'язки на умовах договорів закупівлі-продажу і постачання між підприємствами-виробниками і споживачами, так і зв'язку між ними через торгових посередників. В основі роботи оптових підприємств покладено торгово-фінансовий план (бізнес-план), яким установлюється сума товарообороту в цілому і в групах товарів (з виділенням складського та транспортного товарообороту), розмір товарних запасів, план витрат обігу, прибутку та інші показники.